

Hoofdstuk 1

22-11-2019.

Ik was al een paar keer naar de wc geweest van de zenuwen en ik hield de chat in de gaten om te zien waar ze steeds waren. Het schoot maar niet op.

Het regende pijpenstelen, het stormde. Zeer ongewoon weer voor het normaal zo zonnige Portugal, helemaal zulke aanhoudende, zware regen. Iedereen had het er over en op het nieuws was regelmatig de enorme schade te zien die het weer in het land veroorzaakte. Het duurde al weken! Deze dag was er vanwege de harde windstoten en zeer zware regenval zelfs weer geel alarm voor dit deel van Portugal afgekondigd. Het was zo erg, dat ze onderweg hier en daar stapvoets moesten rijden en zelfs af en toe moesten stoppen, omdat de ruitenwissers het niet bij konden houden. Op die momenten kreeg ik filmpjes van de toestand op de chat binnen.

Maar hij kwam eraan! Niet het eerste paard dat met een storm aankwam, trouwens. Een aantal jaar geleden is een oud, mager paard door onweer hierheen gekomen en die heb ik zelfs Júpiter genoemd vanwege dat weer, naar de Romeinse god van de donder. En nu kwam er weer een mager paard, niet zo oud als Júpiter, maar ook niet jong meer en hij had in elk geval net zoveel zorg nodig. Dat was ook de reden waarom de bevriende fokker, die ook een soort manege (picadeiro) heeft, gevraagd had of ik hem niet kon nemen. "Hij heeft extra zorg nodig." Op het

filmpje op Facebook, dat op zijn pagina voorbij was gekomen, met zijn zoon in een handgalopje in de binnenmanege, kon je wel zien dat dit afgedankte veedrijverspaard niet bepaald dik was, maar ik had nog geen idee hoe mager.

Hij was volgens zeggen vijftien jaar, wat niet overeenkomt met de jaarletter. Wat trouwens op zich niet van belang is, omdat alleen volbloed Lusitanos een naam moeten hebben die met een jaarletter van het stamboek begint. Voor het gemak nam ik maar aan dat hij zestien was, wat wél overeenkomt.

Ik had geprobeerd eronderuit te komen. Ik had al vier paardjes! Na eerst de dood van Júpter, daarna die van de stokoude muilezel Machinho, die zijn stal had ingenomen, en de aankoop van Pocotó, die nu die stal had en die ik had gekocht om te kunnen rijden, maar daar zelf anders over dacht, had ik eigenlijk geen zin meer in een paard erbij.

Maar ja, ik had wél pasgeleden het dak boven de laatste stal gerepareerd, waardoor er een extra plek vrij was gekomen... En overdag stonden ze sowieso op het land en dat is zo enorm dat het zeker geen reden is om een paard te weigeren. "Ik heb geen geld", was mijn wanhopige poging om geen vijfde zorgenkind op stal te krijgen. "Dat komt later wel", had de man gezegd. Bovendien vroeg hij niet eens de helft van de slachtprijs, het was ook weer niet onoverkomelijk en ik kon het in delen betalen. Als ik eerst maar geld had voor het transport.

Half overgehaald, heb ik op Facebook een oproep gedaan voor donaties om het transport zo snel mogelijk te kunnen realiseren en ik kreeg dat zowaar bijna meteen binnen, dus het transport kon betaald en paard gebracht. De fokker (zijn beroep, hij heeft dit paard niet gefokt) zou hem na het weekeinde brengen. Maar wegens de barre omstandigheden - het paard stond bij gebrek